

stanovom brez vse sile v naj prijetnejši obliki dohaja. Pri dosedanjih kulturnih narodih se ni za to skrbelo, da bi bila omika p o v s o d i vsem stanovom enako lahko dostopna. Vsakemu je pustiti, da se po svoje razvija, manj ko je mogoče različne dele v ozke okove enoličnosti vklepati — to je zdravo načelo. Bog daj, da bi mu slovanstvo v vsem zvesto ostalo. — Ako vse to pomislimo, se nam Slovencem ni treba bati, da bi morali kdaj naš jezik in našo literaturo vreči pod klop. Le razvijajmo jezik in množimo literaturo na vso moč. — Nas Slovencev razmere so pa že tudi take, da je izobražencem znanje srbščine skoro neobhodno potrebno.⁵⁰ (Dalje prihodnjič.)

Fr. Ločniškar / *Bratje za mejami*

Zemlja

Toži, veter, toži	Spi kraljica-zemlja,
črez samotno plan,	težek sanja sen. —
jata vranov kroži	Kje mudiš se vitez,
spev ji svoj teman.	odrešitelj njen?

Cvet in sad bo dala
odrešitelju,
strupa nalivala
bo tlačitelju.

Pismo

Prišlo je pismo žalostno,	Kalvarija ves naš je svet —
obrobljeno s solzami:	bolesti temna gora —
«Oj, bratje, odrešite nas,	da hip samo počijemo
iz ječe odpeljite nas,	in rane si izmijemo
oj, bratje za mejami!	nikjer ni več prostora.

Gorám enaka je bolest:
kriči, gorí v višine!
Zakóni, v srca pisani,
za nas so vsi izbrisani
v sramoto zgodovine!»

⁵⁰ «Slovenski Narod» z dne 4. junija 1868., štev. 27.